

Verhaal van mijn oma Annemarie Hool over de oorlog

Door Glenn Hool, groep 8, Kessel-Eik

In de oorlog woonde mijn oma in Rotterdam. Toen de oorlog begon was zij 4 (bijna 5 jaar).

Aan het einde van de oorlog was er hongersnood in Rotterdam, daarom mochten de ouders en zusje van mijn oma komen logeren bij de grootmoeder van mijn oma, die namelijk in Leeuwarden woonde. Daar in Friesland was er geen hongersnood, omdat er veel boeren woonden en er woonden ook niet zoveel mensen als in Rotterdam.

De Duitsers die ons land bezet hadden, wilden dat alle jongens en mannen zich meldden voor de arbeidsinzet. Nederlandse jongens en mannen moesten dan voor de Duitsers gaan werken.

De vader van mijn oma wilde dat niet doen, daarom verstopte hij zich onder de vloer van het huis. Daar was een kruipruimte vol met zand. De vader van mijn oma maakte een soort hol in het zand, daar legde hij een matras in, zodat hij zich daar kon verstoppen.

De Duitsers kwamen steeds de huizen binnen om mannen en jongens te zoeken. En als zij die vonden werden ze meegenomen en in de gevangenis gestopt en later naar Duitsland vervoerd, waar zij voor de Duitsers moesten werken.

De vader van mijn oma zat stilletjes onder de grond en als de Duitsers kwamen, stampte mijn oma 3 keer op de grond om de vader van mijn oma te waarschuwen dat er Duitsers aankwamen en dat er weer een razzia was om mannen te halen.

Ook luisterde mijn oma, haar moeder en haar tante stiekem naar Radio Oranje. Dat deden ze op de zoldertrap, want daaronder was een kast en daar hadden ze de radio in verstopt. En als de Duitsers kwamen, kon je de kast niet zien, want die stond achter de muur onder de zoldertrap.

